

מגילה אסתר

נסח עדות הספרדים

לפני ברכות המגילה יאמרו "לשם יתוד" זה הפונה בספר "לשון חכמים" חלק א':

לשם יתוד קורשא ברוך הוא ישכינתי, ברחילו ורחימנו, ורחימנו ורחילו,
לייחדא שם יוד' ח' בונאי ח' ביהירא שלים (יזהו) בשם כל ישראל. הנה
אנחנו באים לךים מצות עשה מדברי קבלה לקרות באربعע עשר לחריש
ארד את הטעלה אשר היא סוד הארץ מלבות ראהה הטעלה ויוצא ביטום
תות, ואשר היא מספר שלשה שמות יהוה ת' יה' יה' שם סוד שלשה
מוחין דחקפה בינה דעת, דעתך הור יסוד ראהה הטעלה בטלות פיום
התה, כדי לעשות נחת רוח לוייצרנו ולעשות רצון בוראננו לתקון שרש מצוה
ו בפקוד עלינו, ויעלה לפניך באלו בונו בכל הרגשות הראוות לבון במצוות
ו:

ויהי רצון מלפניך יהוה אדני אלהינו ואלמי אבותינו, שעל ידי מצות
קראיית הטעלה חיים תה שhoa ים ארבעה עשר לחריש אדר תפיש בגלי
הארה מלבות ראהה שדה עטרת חיסוד ראהה ברחל עקרה חבית, ותתקים
בה כל היום כלו, ויתגלו כל האורות הראוות להתגלות חיים תה. יהיו
לרצון אמר פ' ותניון לבי פניה, יהוה אדני נגיד ונאלה, ויהי נעם ארץ
אלחינו עלינו. ומעשה ידינו בונגה עצמנו. ומעשה ידינו בונגה:

לפני קראית המגילה, בעל הקורא מבורך ברכות אלו יוכין להוציא את השומעים ידי חובה ותחזק
תכוונו לצאת ידי חובה בברכותיהם

**ברוך אתה יהוה קדשו, אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצונו על
מקרא מגלה:**

**ברוך אתה יהוה קדשו, אלהינו מלך
העולם, שעשה נסים לאבותינו בימים
ఈחים בזמנם חזות:**

ברכת שהחינו מברכים בקריאת המגילה בליל פורים אך לא בקריאת הימים (ואם נאנס ולא קרא
בלילה, יכול לבקר ברכה זו ביום ששקרו המגילה בפעם הראשונה), יוכינו בברכת זו לפטור את
כל מצות יום הפורים.

**ברוך אתה יהוה קדשו, אלהינו מלך
העולם, שהחינו וקיננו והגינו לזמן חזות:**

א אוייזי בימי אחשורוש הווא אחשורוש המלך מההדו
ועד-בוש שבע עשרים ומאה מדינה: נ-בימים הוהם
כשבתו המלך אחשורוש על כסא מלכוו אשר
בשושן הבירה: נ-בשנת שלוש למלכו עשה משנה
לכל-שריו ועבדיו חילו פרס ומדוי הפרתמים
ושרי המדיניות לפניו: נ-בהראתו אתיישר כבוד
מלךו ואתייקר התפארת גראלו ימים רבים
משמעותים ומאת יום: נ-ובמליאתו הימים האלה
עשה המלך לכל העם גמצאים בשושן הבירה
למנזר וליד קטע משנה שבעת ימים בחצר גת
ביתן המלך: נ-חרו ברפס ותכלת אחו בחכלי
בזין וארגנו על גלילי כסף ועמו ריי יש מטוטו וחב
ובכסף על רצפת בהטוש ודר וסחרת: נ-והשכות
בקלי זהב וככלים מפליים שונים ויין מלכות
רב כיד המלך: נ-והשתיה כהה אין אנס כי-קנו
יסדר המלך על כל-רב ביתו לעשוות כרצון איש
ואיש: נ-גס ושתיה המלכה עשתה משנה נשים בית
המלךות אשר למלך אחשורוש: (ס) נ-ביום השביעי
בטוב לב-המלך בין אמר למחימן בזאת חרבונא
בערא ואגנṭא זהר וכרכס שבעת הפסים
המשרתים אתיפני המלך אחשורוש: נ-להביא
את-וושתי המלכה לפני המלך בכתרת מלכות
להראות העמים והשרים אתייפה כי-טובת
מראה היא: נ-ותמן המלכה ושתיה לבוא בדרכ
המלך אשר ביד הפסים ויקני המלך מאד וחמותו
בערה בו: נ-יאמר המלך לחקמים ידע העתים

כִּי כָּנְךָ דָּבָר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי בָּלִיְּדָעִי הַת וְדַיְנִי:
זַהֲקָרְבָּא אֶלְיוֹ בְּרִשְׁנָא שְׁתַרְלָ אֶדְמְתָא תְּרִשְׁוּשָׁ מְרָסָ
מְרָסָנָא מְמוֹקָן שְׁבָעָת שְׁרִיּוֹ פְּרָס וְמְדִיּוֹ רָאֵי פָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיְשִׁבִּים רָאשָׂה בְּמֶלֶכֶת: טְכַדְתָּ מְהַלְלָשָׁות
בְּמֶלֶכֶת וְשַׁתִּי עַלְוָא אֲשֶׁר לְאַעֲשָׂתָה אַתְּ מְאַמֵּר
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ בַּיַּד הַפְּרִיסִים: (ב) טְוַיָּאמֶר מְוֻמָּן
מְמוֹקָן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִימָן לֹא עַלְהַמֶּלֶךְ לְבָהָז
עַוְתָה וְשַׁתִּי הַמֶּלֶכֶת כִּי עַלְכָלִי הַשְּׁרִים וְעַלְ
כָּלְדָּהָעִים אֲשֶׁר בְּכָלְמִדְינָות הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ:
יְכִיְּצָא דְבָרֵר הַמֶּלֶכֶת עַלְכָלִי הַנְּשִׁים לְהַבּוֹת
בְּעַלְיָהּוּ בְּעַיְנִיהּוּ בְּאָמָרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ אָמֵר
לְהַבְּיא אַתְּ יְוֹשָׁתִי הַמֶּלֶכֶת לְפָנֵי וְלֹא־בָּאהָה:
וְהַיּוּם הַזָּהָה תְּאַמְּרָנָהוּ שְׁרוֹת פְּרָס וְמְדִי אֲשֶׁר
שְׁמָעוֹ אַתְּ־דָבָר הַמֶּלֶכֶת לְכָל שְׁרִי הַמֶּלֶךְ וּכְדִי
בְּזִוְּנוֹ וְקִזְבָּה: ט אָמֵן־עַלְהַמֶּלֶךְ טֹוב יֵצֵא דְבָר־מֶלֶכֶת
מַלְפְּנֵיו וַיְכַהֵב בְּדָתֵי פְּרָס וְמְדִי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר
לְאַתְּבָא וְשַׁתִּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ וּמֶלֶכְתָּה
יִתְּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוֹתָה הַטּוֹבָה מִמְּנָה: ד וְגַשְׁמָעַ פְּרִגָּם
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִעֲשֶׂה בְּכָל־מֶלֶכֶת צִיְּהָבָה הִיא
וּכְלִידָּנִישָׁים יִתְּנוּ קִרְלָ לְבַעֲלָהּוּ לְמַגְדוֹל וְעַדְקָטוֹן:
ס וַיְיִטְבֵּל הַדָּבָר בְּעַיְנִי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁרִים וַיְעַשׂ הַמֶּלֶךְ
בְּדָבָר מְמוֹקָן: ט וַיְשַׁלֵּחַ סְפָרִים אֶל־כָּל־מִדְינָות
הַמֶּלֶךְ אֶל־מִדְינָה וּמִדְינָה בְּכַתְבָּה וְאֶל־עַם וּעַם
בְּלִשְׁוֹנוֹ לְהִיוֹת בְּלִאֵשׁ שְׁלֵרָ בְּבִירָוּ וּמְרַבֵּר
בְּלִשְׁוֹן עַמוֹּ:

ב אַמְלָ הַדָּבָרִים הָאֶלְהָ בְּשַׁחַת חַמְתָּ הַמֶּלֶךְ

אֲחַשְׁוֹרֹשׁ זָכֵר אֶת־זֶשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה וְאֵת
אֲשֶׁר־גִּזְעָר עַלְיוֹה: וַיֹּאמֶר נָעָרֵךְ מֶלֶךְ מִשְׁרָתִי
יַבְקַשׁ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת כְּתִילֹת טֻבּוֹת מִרְאָה:
וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ פָּקִידִים בְּכָל־מִדְינּוֹת מֶלֶכְתּוֹ
וַיַּקְבְּצָו אֶת־כָּל־נְעָרָה יִבְחֻלָּה טֻבָּת מִרְאָה אֶל־
שָׁוֵישׁ הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יָד הַגָּא סְרִיס
הַמֶּלֶךְ שָׁמֵר הַנְּשִׁים וַיַּעֲזֹן תְּמִרְוקִיהָן: וְהַנְּעָרָה
אֲשֶׁר הַטִּב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תַּמְלִיךְ תְּחִתָּה וְשָׁהִתְיַיְּטֵב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה כֵּן: (ס) אִישׁ יְהוּדִי דִּין
בְּשָׁוֵישׁ הַבִּירָה וְשָׁמוֹ מְרַדְכִּי בֶן יָאִיר בְּדִשְׁמָעִי בֶּן
קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: אֲשֶׁר הַגָּלָה מִירוּשָׁלָם עַמִּיחָלָה
אֲשֶׁר הַגָּלָתָה עִם יְכִנָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הַגָּלָה
וּבְיַד נָצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיַּהַי אָמֵן אֶת־יְהוּדָה הִיא
אָסְתָּר בְּתִידָּה כִּי אֵין לָהּ אָב וְאֶם וְהַנְּعָרָה יִפְרַתְיָה
תָּאֵל וְטוּבָת מִרְאָה וּבְמוֹת אָבִיכָּל וְאֶמְהָה לְקַחַת
מְרַדְכִּי לוֹ לְבִתָּה: חִיְּהוּ בְּהַשְּׁמָעַ דְּבָרֵיךְ מֶלֶךְ
וְרָתוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שָׁוֵישׁ הַבִּירָה
אֶל־יָד הַגִּי וְהַלְקָתָה אָסְתָּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד
הַגִּי שָׁמֵר הַנְּשִׁים: וְהַטִּב הַנְּעָרָה בְּעֵינֵי וְהַשָּׁא חָסֵר
לִפְנֵיו וַיַּבְהַל אֶת־תְּמִרְוקִיהָן וְאֶת־מְנוֹתָה לְתִתְתַּחַת
לָהּ וְאֵת שְׁבַע הַנְּעָרוֹת הַרְאִוֹת לְתִתְלִילָה מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנַח וְאֶת־נְעָרוֹתָה לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים:
לְאִיהְגִּידָה אָסְתָּר אֶת־עִמָּה וְאֶת־מְוֹלָדָה כִּי
מְרַדְכִּי צָה עַלְיוֹה אֲשֶׁר לְאִירָגִיד: אַ וּבְכָל־יָמִים וּיָמִים
מְרַדְכִּי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חַצְרָה בֵּית הַנְּשִׁים לְלִיעָת
אֶת־שְׁלָום אָסְתָּר וּמְהִיעָשָׂה בָּהּ: יַכְהַגְּיַע הָרָה
נְעָרָה וּנְעָרָה לְבָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ מִקְּזָה הַיּוֹת

לה בְּדִרְתַּ הַנָּשִׁים שְׁנִים עֶשֶׂר חֲדֵשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי
מְרוֹקִיחָן שְׁשָׁה חֲדֵשִׁים בְּשֵׁמוֹ הַמֶּלֶךְ וְשָׁשָׁה חֲדֵשִׁים
בְּבְשָׁמִים וּבְתִמְרוֹקִי הַנָּשִׁים: וּבְזֹהה הַגָּעֲרָה בָּאה
אַלְהַמְלָן אֶת כָּל־אֲשֶׁר הָאָמָר יַעֲתֹן לְהָ לְבּוֹא
עַמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: דִּבְּעַרְכּוּ הִיא
בָּאה וּבְבָקָר הִיא שְׁבָה אַל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנִי אַל־יד
שְׁעַשְׁנוּ סְרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמַר הַפִּילְגְּשִׁים לְאַתְּהַבָּא עוֹד
אַל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִסְּחַפֵּץ בְּהַמֶּלֶךְ וּנְקָרָאָה בְּשָׁם:
טוּבָה גַּעַי תְּרִאַסְתָּר בְּתִאַקְתִּיל הַדָּר מְרַדְכִּי
אֲשֶׁר לְקַחְילָוּ לְבָתָה לְבּוֹא אַל־הַמֶּלֶךְ לְאָבְקָשָׁה
דָּבָר כִּי אִם אַתְּ-אֲשֶׁר יָאָמַר הַנִּי סְרִיס-הַמֶּלֶךְ שְׁמַר
הַנָּשִׁים וְתָהִי אַסְתָּר נְשָׂאת חָנוּ בְּעֵינֵי כָּל־רַאֲיה:
טוּתָלָקָה אַסְתָּר אַל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ אַל־בֵּית
מְלֻכָּתוֹ בְּחֲדֵשׁ הַעֲשֵׂרִי הַוְּאִיחָדֵשׁ טִבְתַּ בְּשָׁנָתִי
שְׁבַע לְמַלְכָותָנוּ: וַיַּאֲהַב הַמֶּלֶךְ אַתְּ-אַסְתָּר מְכָלָל
הַנָּשִׁים וְתָשָׁאַתָּן וְחַסְדָּר לְפָנָיו מְכָלָה הַבְּתוּלָות וְיִשְׁם
כְּתָרִ-מְלִכּוֹת בְּרָאָשָׁה וַיְמַלְיכָה תְּתָחָת וְשָׁתִי:
חַוְיָעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתַּחַת גָּדוֹל לְכָלְ-שָׁרֵיו וְעַבְדָיו אֲתָ
מִשְׁתַּחַת אַסְתָּר וְהַנָּחָה לְמִדְינּוֹת עַשָּׂה וַיַּתֵּן מִשְׁאָת
כִּיד הַמֶּלֶךְ: טַוְּבָה קַבְּצָן בְּתִולּוֹת שְׁנִית וּמְרַדְכִּי
יַשְׁבָּ בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אַיִן אַסְתָּר מִגְּדָת מַוְלָּדָתָה
וְאַתְּעַמָּה בָּאֲשֶׁר צִוָּה עַלְיהָ מְרַדְכִּי וְאַתְּ-מְאָמָר
מְרַדְכִּי אַסְתָּר עַשָּׂה כָּאֲשֶׁר הִיְתָה בְּאַמְנָה אֲתָה:
כוּ בִּימִים הַהִם וּמְרַדְכִּי יַשְׁבָּ בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קַצְרָ
בְּגַתְנוּ וְתַרְשָׁ שְׁנִי-סְרִיסִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרִי הַסְּפָף וַיַּבְקַשׁ
לְשַׁלְחָיָד בְּמַלְךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ: כִּי וַיַּעֲהַדְבֵּל לְמְרַדְכִּי
וַיַּגְּד לְאַסְתָּר הַמֶּלֶךְ וְהָאָמָר לְמַלְךְ בְּשָׁם

מְרַדְכִי: וַיַּקְשֵׁה הַדָּבָר וַיִּמְצֵא וַיַּתְלוּ שְׁנֵיהֶם עֲלֵי
עַז וַיַּכְתֵּב בְּסֶפֶר דְּבָרֵינוּ הַיּוֹם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

ג אַתְרוּ הַדְבָרִים הָאֱלֹהִים גָּדוֹלָה הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ
אֲתִיהַמָּן בּוֹיְהַמְּדָתָא הָאָגָני וַיַּנְשַׁאֲהוּ וַיְשַׁם אֲתִיכְסָאָזֶן
מַעַל כָּלַיְהַשְּׁרִים אֲשֶׁר אָתָה: וּכְלַיְעַבְרִי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר-יָכַשְׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרֻעִים וַמְשַׁתְחוּם לְהַמָּן כִּי
כֵן צִוָּה יְלֹוּ הַמֶּלֶךְ וּמְרַדְכִי לֹא יָכַרְעַ וְלֹא יַשְׁתַחוּה:
וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יָכַשְׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמְרַדְכִי
מַדְעוֹ אֲתָה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ: וַיֹּהֵי בָּאָמָרָם
כָּאָמָרָם אַלְיוּ יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֶלְيָהָם וַיַּגְדוּ
לְהַמָּן? לְרֹאֹת הַיּוּמָדוֹ דְּבָרֵינוּ מְרַדְכִי כִּי-הָגִיד
לְהַמָּן אֲשֶׁר-יְהֹוָה יְהוּדִי: וַיַּרְא הַמָּן כִּי-אֵין מְרַדְכִי
כִּרְעַ וַמְשַׁתְחוּה לֹא וַיָּמֻלָּא הַמָּן חַמָּה: וַיַּכְבִּדְוּ בְּעִינֵי
לְשָׁלָח יָד בְּמְרַדְכִי לְבָהָדָה כִּי-הָגִיד לֹא אֲתָה יְעַמֵּם
מְרַדְכִי וַיַּקְשֵׁה הַמָּן? לְהַשְׁמִיד אֲתִיכְלִי-הַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּכָל-מִלְכּוֹת אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ עִם מְרַדְכִי: וּבְחַדְשָׁ
הַרְאָשׁוֹן הַוְאַחֲרָשׁ נִיסֵּן בְּשְׁנַת שְׁתִים עֲשָׂרָה לְמֶלֶךְ
אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ הַפְּלִיל פּוֹרֶה הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הַמָּן מִיּוֹסֵד
לְיּוֹם וַמְתַחְדֵשׁ לְחַדְשָׁ שְׁנִים-עַשֶּׂר הַוְאַחֲרָשׁ אֲדָרָה:
וַיֹּאמֶר הַמָּן לְמֶלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹזֶשׁ יִשְׁנוּ עִם-אֶחָד
מִפְאָר וּמִפְרָל בֵּין הַעֲמִים בְּכָל מִדְינֹות מִלְכּוֹתָךְ
וְרַתְיָהֶם שְׁנָוֹת מִכְלִיעָם וְאֲתִידָתִי הַמֶּלֶךְ אַיִּנָּם
עֲשִׂים וְלִמְלֶךְ אַיּוֹשֹׁה לְהַנִּיחָם: ט אַלְיָהַמֶּלֶךְ
טוֹב יַכְתֵּב לְאַבְדָּם וְעַשְׂרַת אֶלְפִים בְּכֶרֶב-כֶּסֶף
אַשְׁקוֹל עַל-יְדֵי עַשֵּׂי הַמֶּלֶךְ לְהַבְיאָ אַלְגָּנָן
הַמֶּלֶךְ: וַיַּסַּר הַמֶּלֶךְ אֲתִיטְבָּעָתוֹ מַעַל יְדוֹ וַיַּתְנַהֵּה

לְהַמּוֹן בְּוֹיֵה מִדְרָתָא האגֶני צִרְרָה הַיְהוּנִים: אָ וַיֹּאמֶר
הַמְּלָלוֹ לְהַמּוֹן הַכְּסָף נָטוּן לְזָה וְהַעֲשָׂמָן לְעַשּׂות בָּזָה
בְּטוּב בְּעִינֵיכֶם: וַיֹּקְרָא אֶסְפָּרִי הַמְּלָלוֹ בְּחֹרֶשׁ הַרְאָשָׁוֹן
בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בָּזָה וַיַּכְתֵּב כְּכָל־אֲשֶׁר־צָוָה
הַמּוֹן אֶל אֲחַשְׁדָר פְּנֵי הַמְּלָלוֹ וְאֶל־הַפְּחוֹת אֲשֶׁר־וָעַל־
מִדְיָנִה וּמִדְיָנִה וְאֶל־שְׂרֵי עַם וְעַם מִדְיָנִה וּמִדְיָנִה
כְּכָרְתָּבָה וְעַם וְעַם כְּלִשְׁנוֹ קְשִׁים הַמְּלָלוֹ אֲחַשְׁוֹרֵשׁ
וַיַּכְתֵּב וְנַחַתָּם בְּטֻבָּעָת הַמְּלָלוֹ: יְגַשְׁלָוֹחַ סְפָרִים
בַּיָּד הַרְצִים אֶל־כָּל־מִלְּגָנָות הַמְּלָלוֹ לְהַשְׁמִיד
לְהַרְגֵּז וְלְאַבְדֵּל אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִנְעָר וּעְדִיזָן טָף
וְנִשְׁמָס קְיוּם אֶחָד בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחַדְשׁ שְׁנִים עָשָׂר
הַוְאִיחָדָשׁ אֶדְר וְשְׁלָלָם לְבוֹז: דָּפְתָשָׁנָן הַכְּתָבָה
לְהַעֲתֹן דָּתָן כְּכָל־מִדְיָנִה וּמִדְיָנִה גָּלְויִי לְכָל־
הַעֲמִים לְהִיּוֹת עַתְּדִים לַיּוֹם הַזֶּה: טְהָרָצִים
יִצְאָו רְחוֹפִים בְּדָבָר הַמְּלָלוֹ וְהַדְּרָתָן נָתָנָה בְּשָׁוְשָׁן
הַבְּקִירָה וְהַמְּלָלוֹ וְהַמּוֹן יִשְׁבּוּ לְשָׂתוֹת וְהַעֵיר שָׁוְשָׁן
נְבֹכָה: (ב)

ד וּמְרַדְכִּי יַדְעַ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נָעָשָׂה וַיַּקְרָעַ מִרְדָכִי
אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֶּשׁ שָׁק וְאָפָר וַיֵּצֵא בְּרוֹן הַעִיר וַיַּעֲקֹב
זַעַקָּה גְּדוֹלָה וּמְרָה: דַּוְיָבָא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמְּלָלוֹ
כִּי אָיו לְבָא אֶל־שַׁעַר הַמְּלָלוֹ כְּלִבְשָׁשׁ שָׁק: גְּבָכָל־
מִדְיָנִה וּמִדְיָנִה מָקוֹם אֲשֶׁר דָּבָר הַמְּלָלוֹ וְדָתָן מְגַעַּע
אֲכָל גְּדוֹלָל לְיְהוּדִים וְצָוָם וּבְכִי וּמְסָפָד שָׁק וְאָפָר
יַצְع לְרַבִּים: דַּוְיָבָא נָהָרָה אֲסָתָר וְסָרִיסָה
וַיַּעֲדֹו לְזָה וְהַתְּחַלֵּל הַמְּלָלוֹ מְאֹד וְהַשְּׁלָחָה
בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מְרַדְכִּי וְלַהֲסִיר שָׁקוֹ מַעַלְיוֹ

וְלֹא קָבַל: וּתְקַרְא אָסְתָר לְהַתֵּךְ מִסְרִיףִי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר הָעִמֵּד לְפָנֶיךָ וְתִצְוֹה עַל־מִרְדָּכָי לְדֻעָתְךָ
מִרְזָחָה וְעַל־מִזְרָחָה: וַיֵּצֵא הַתְּנָךְ אֶל־מִרְדָּכָי אֶל־
רְחוּב הַעִיר אֲשֶׁר לְפָנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: וַיַּגְדֵּל־לָן
מִרְדָּכָי את בְּלָאשֶׁר קָרְדוּהוּ וְאֹתוֹ פָּרָשָׂת הַכְּסָף
אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשָׁקוֹל עַל־גְּנֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדים
בִּיהוּדים לְאָבָדָם: חִוְתִּיפְתְּשָׁנוּ בְּתִבְיהָדָת
אֲשֶׁר־נָתַן בְּשׁוֹן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוּ לְהִרְאֹות אֶת־
אָסְתָר וְלְהַגִּיד לְהָ וְלִצְוֹתָת עַלְיהָ לְבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ
לְהַרְחִנּוּלָיו וְלִבְקַשׁ מִלְּפָנֵיו עַל־עַמָּה: וַיַּבְאֵא הַתְּנָךְ
וַיַּגְדֵּל אָסְתָר את דְּבָרֵי מִרְדָּכָי: וַיֹּאמֶר אָסְתָר
לְהַתְּנָךְ וְתִצְוֹה אֶל־מִרְדָּכָי: אֲכָל־עֲבָדִי הַמֶּלֶךְ
וּסְמִידִינּוֹת הַמֶּלֶךְ יֹדְעִים אֲשֶׁר בְּלָאִישׁ וְאַשְׁר
אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחַצֵּר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר
לְאַיְקָרָא אֶחָת דְּרוֹתָו לְהַמִּית לְכָד מַאֲשֶׁר יוֹשִׁיטָלָנוּ
הַמֶּלֶךְ אֶת־יְשָׁרְבִּיט הַזָּהָב וְחַיָּה וְאַנְיָ לְאָ נְקָרָתָי
לְבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: כַּוְיִידּוֹ לְמִרְדָּכָי
את דְּבָרֵי אָסְתָר: (ב) וַיֹּאמֶר מִרְדָּכָי לְהַשִּׁיבָה
אֶל־אָסְתָר אֶל־הַתְּרָמֵי בְּנִפְשׁוֹ לְהַמְלָט בִּיתֵּהַמֶּלֶךְ
מִפְּלִיחַ הַיְהוּדִים: דַּכְיָ אַסְמִיחָרֵשׁ תְּחִרְישֵׁי בְּעֵת
הַזֹּאת רָוח וְחַצְלָה יַעֲמֹד לִיהוּדים מִמְקוּם אַחֲרֵי־
וְאַתְּ וּבִיתֵּאָבִיךָ תָּאַבְדֵּי וְמַיְיַדְעֵ אַסְמִילָעָת כְּזֹאת
הַגַּעַת לְמִלְכֹות: ט וַיֹּאמֶר אָסְתָר לְהַשִּׁיבָה אֶל־
מִרְדָּכָי: ט לְזֹכֶר קְנוֹס אֶת־כְּלֵי־יְהוּדִים הַגִּמְצָאים
בְּשׁוֹן וְצֹמוֹעַ עַלְיָה וְאֶל־הַאֲכָלוֹ וְאֶל־הַתְּשִׁטוֹ שְׁלֹשָׁת
יָמִים לַיְלָה וְיּוֹם גַּם־אֲנֵי וְנַעֲתַחֲנֵי אֲצָום בָּנוּ וּבְכָנוּ
אָבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְאַיְכָה וּבְאֲשֶׁר אַבְדָה

אֶבְרָהִים: וַיַּעֲבֹר מִרְדָּכָי וַיַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר־צָוָתָה
עַלְיוֹ אַסְתָּרָה:

ה אֲנוֹ הַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וְתַלְבֵּשׁ אַסְתָּרָה מַלְכָות
וְתַעֲמֹד בְּחֵצֶר בֵּיתְךָ הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְחַ בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוֹתָו בֵּית
הַמַּלְכָות נִכְחַ פֶּתַח הַבִּירָה: דַיְהִי כְּרוֹאֹת הַמֶּלֶךְ
אֲתִאַסְתָּר הַמֶּלֶכְה עַמְּדָת בְּחֵצֶר נִשְׁאָה טָן בְּעִינָיו
וַיַּוְשַׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר אֲתִישְׁרָבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר
בַּידָו וַתַּקְרַב אַסְתָּר וַתַּגְעַגְעַג בְּרַאשׁ הַשְּׁרָבִיט: (ב)
וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ מִהִיאֶלֶךְ אַסְתָּר הַמֶּלֶכְה וּמִהִ
בְּקִשְׁתְּךָ עַד־חִצֵּי הַמַּלְכָות וַיַּעֲתֹן לוֹ: וַיֹּאמֶר
אַסְתָּר אֱמִילַהֲמֶלֶךְ טֻוב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן הַיּוֹם
אַל־הַמְשָׁהָה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי לוֹ: חִי אָמֶר הַמֶּלֶךְ מִהִרְנוֹ
אֲתִיהָמָנוֹ לְעַשׂוֹת אֲתִיךְדָּבָר אַסְתָּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמִּן אַל־הַמְשָׁהָה אֲשֶׁר־עֲשָׂתָה אַסְתָּר: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר בְּמִשְׁתַּחַן הַלִּין מִה־שָּׁאַלְתָּךְ וַיַּעֲתֹן
לְךָ וַיֹּהֵי בְּקִשְׁתְּךָ עַד־חִצֵּי הַמַּלְכָות וַתַּעֲשֶׂה: וַיֹּתְعַנֵּן
אַסְתָּר וַיֹּאמֶר שָׁאַלְתִּי וּבְקִשְׁתְּךָ אֱמִילַהֲמָתִי חַן
בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְאֱמִילַהֲמֶלֶךְ טֻוב לְתִתְחַת אֲתִישְׁרָבִיט
וְלְעַשׂוֹת אֲתִיבְקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אַל־הַמְשָׁהָה
אֲשֶׁר אָשַׂה לְהָם וַיָּחֶר אָשַׂה בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ:
טוֹצֵא הַמִּן בַּיּוֹם הַהוּא שָׁמֶח וַטּוֹב לְבָב וּכְרוֹאֹת הַמִּן
אֲתִישְׁרָבִיט בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קַם וְלֹא־יָעַט מִמְּנוֹ
וַיִּמְלֹא הַמִּן עַל־מִרְדָּכָי חִמָּה: וַיִּתְאַפֵּק הַמִּן וַיָּבוֹא
אַל־בִּירָה וַיַּשְׁלַח וַיָּבֹא אֲתִישְׁרָבִיט וְאֲתִישְׁרָבִיט אֲשֶׁתוֹ:
וַיַּסְפֵּר לְהָם הַמִּן אֲתִיכְבּוֹד עַשְׁרוֹ וּרְבָבָנִי וְאֲתִ

כָּל-אֲשֶׁר גִּדְלָו הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוּ עַל-הַשְׁרִים
וְעַבְדִּי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֲפִלְלָא חִיבְיאָה אַסְטָר
הַמֶּלֶךְ עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְשִׁתָּה אֲשֶׁר-עָשָׂרָה
כִּי אֲסִאותִי וְגַם-לִמְחר אֲנִי קְרוֹאֵלָה עִם-הַמֶּלֶךְ:
וְכָל-זֶה אִינְנוּ שׂוֹהֵלִי בְּכָל-עַת אֲשֶׁר אֲנִי רָאֵה אֶת-
מְרֹדָכָי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בַּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ
וְרַשְׁ אֲשֶׁתָּו וְכָל-אֲהַבְיוּ יִשְׁוּעָץ גְּבֻהָה חֲמִשִּׁים אַמְתָּה
וּבְבָקָרוֹ אָמַר לְמַלְךְ וְיִתְלֹא אֲתִי מְרֹדָכָי עַלְיוֹ וּבָא-
עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמְשִׁתָּה שְׂמָחֵה וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר לִפְנֵי
הַמֶּן וַיַּעֲשֵׂה הַעַזָּה: (ב)

וְאַבְלִילָה הַהְוָא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבְּנָה
אֲתִי סְפַר הַזְּכָרָנוֹת דְּבָרֵי הַיְמִים וַיְהִי נִקְרָא אֶת-
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיַּמְצֵא בְּתוֹךְ אֲשֶׁר הָגִיד מְרֹדָכָי עַל-
בְּגַתְנָא וְתַרְשָׁה שְׁנֵי סְרִיסֵּי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסְּפִיף אֲשֶׁר
בְּקָשׁו לְשָׁלָחֵה בְּלֵבָב אֲחַשְׁוֹרֹזָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מַה-יִנּוּשֵׁה יִקְרֵר וְגַדְוֹלֵה לְמְרֹדָכָי עַל-זֶה וַיֹּאמֶר
נִעַרְי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לְאַנְعָשָׂה עַמְּוֹד דָּבָר: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מֵי בְּחִצָּר וְהַמֶּן בָּא לְחִצָּר כִּי תִּהְמַלֵּךְ
הַחִיצוֹנָה לְאמֹר לְמַלְךְ לְתַלּוֹת אֲתִי מְרֹדָכָי עַל-
הַעַזָּה אֲשֶׁר-הָכִין לוֹ: וַיֹּאמְרוּ נִעַרְי הַמֶּלֶךְ אֶלְיוֹ הַנְּהָה
הַמֶּן עָמֵד בְּחִצָּר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִבּוֹא: וַיַּבּוֹא הַמֶּן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה-יַּלְעַשׂ אֲבָש אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּז
בַּיקָּרוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלִבְבוֹ לְמַיִּהְפֵּץ הַמֶּלֶךְ לְעַשׂוֹת
יִקְרֵר יוֹתֵר מִפְנֵי: וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חִפֵּז בַּיקָּרוֹ: חִבְיאֵו לְבּוֹשׂ מַלְכּוֹת אֲשֶׁר
לְבִשְׁבוֹ הַמֶּלֶךְ וְסָס אֲשֶׁר רַכְבָּב עַלְיוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר

נתנו כתר מלכות בראשו: ונתרנו הלבוש והסוס
על ייד איש משיח המלך הפרתמים והלביש אתי
האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביבריו על הסוס
ברחוב העיר וקראו לפניו בכיה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו: ויאמר המלך לך מורה קה
את הלבוש ואת הפסוס באשר דברת ועשה כן
למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל הפל
דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש
 ואת הפסוס וילבש את מרדכי וירכיבלו ברחוב
העיר ויקרא לפניו בכיה יעשה לאיש אשר המלך
חפץ ביקרו: ונישב מרדכי אל שער המלך והמון
נדחף אל ביתו אבל וחפי ראה: ויספר המן לזרש
אשרתו וילכל אhabיו את כל אשר קראתו ויאמרו
לו חכמי ווירש אשתו אם מזע היהודים מרדכי
אשר החולות לנפל לפניו לא תוקל לו כי נפל
תפול לפניו: ועובד מדברים עמו וסרייסי המלך
הגיעו ויבחלו להביא את המן אל המשנה אשר:

עשתה אסתר:

וזו יבא המלך והמן לשיתות עם אסתר המלכה:
ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשנה
היו מה ישאלתך אסתר המלכה ותענה לך ימדי
בקשה עדר חצי המלכות ותעשה: ותען אסתר
המלך ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך
ואם על המלך טוב הטענו לי נפשי בשאלתי ועמי
בקשותי: וכי נמברנו אני ועמי להשמיד לחרוג
ולאבד ולא לעבדים ולשפחות נמברנו החרשתי

כִּי אֵין הַצָּר שׂוֹה בְּנֵק הַמֶּלֶךְ: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחַשּׁוֹרֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתָּר הַמֶּלֶךְ מִי הוּא וְהַוְיָה
הַוְיָה אֲשֶׁר-מֶלֶךְ לְבּוֹ לְעִשּׂוֹת כֹּן: וַיֹּאמֶר-אַסְתָּר
אִישׁ צָר וַיֹּאַיַּב הַמִּן הַרְעָה הָזֶה וְהַמִּן נִכְעָת מִלְפָנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ: וַיַּמְלֹךְ קָם בְּחִמְרָתוֹ מִפְשָׁתָה הַיּוֹן
אֶל-גָּנַת הַבִּירָנוֹ וְהַמִּן עַמְדָה לְבִקְשׁ עַל-נִפְשׁוֹ מִאַסְתָּר
הַמֶּלֶךְ כִּי רָאָה כִּי-כִּילְתָּה אֶלְיוֹ הַרְעָה מִאת
הַמֶּלֶךְ: וַיַּמְלֹךְ שֶׁבּ מְגֻנָּת הַבִּירָנוֹ אֶל-בִּירָנוֹ מִשְׁתָּהָה
הַיּוֹן וְהַמִּן נִפְלֵל עַל-הַמְּטָה אֲשֶׁר אַסְתָּר עַלְיָה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הָגָם לְכִבּוֹשׁ אֶת-הַמֶּלֶךְ עַמִּי בְּבִירָה
הַדָּבָר יֵצֵא מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הַמִּן חָפוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר
חַרְכּוֹנָה אֶחָד מִזְהָרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַעֲזָן
הַעֲזָן אֲשֶׁר-עָשָׂה הַמִּן לְמַרְדָּכָי אֲשֶׁר דְּבָרִיטָבָעַל
הַמֶּלֶךְ עַמְדָה בְּבִירָה הַמִּן נִכְעָת חַמְשִׁים אַמְתָּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ תַּלְיוּ עַלְיוֹן: וַיַּתְלוּ אֶת-הַמִּן עַל-הַעֲזָן אֲשֶׁר-
הַכְּיוֹן לְמַרְדָּכָי וְהַמִּתְהַלֵּךְ שְׁכָכָה: (ב)

ח אֶבְיוּם הַהְוָא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשּׁוֹרֹשׁ לְאַסְתָּר
הַמֶּלֶךְ אֶת-בִּירָה הַמִּן צָדֵר הַיְהוּדִים
וּמַרְדָּכָי בָּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הַגִּידָה אַסְתָּר מִה
הַוְאֵלָה: דַוְיסֵר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבְעָתָו אֲשֶׁר הַעֲבִיר
מִהַמִּן וַיַּתְהַנֵּה לְמַרְדָּכָי וַיַּתְשַׁם אַסְתָּר אֶת-מַרְדָּכָי
עַל-בִּית הַמִּן: (ב) גַּוְתְּעָסֵף אַסְתָּר וַתְּדַבֵּר
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְלֶל לְפָנֵי רְגָלָיו וְתַבְּךָ וְתַתְהַנוּלָּו
לְהַעֲבִיר אֶת-רַעַת הַמִּן הָאֲגִינִי וְאֶת-מַחְשָׁבָתוֹ אֲשֶׁר
חַשֵּׁב עַל-הַיְהוּדִים: רְיוֹשֵׁת הַמֶּלֶךְ לְאַסְתָּר אֶת
שְׁרַבְט הַאֲחָב וְתַקְסֵם אַסְתָּר וְתַעֲמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

הזה אמר אס-על-המלך טוב ואס-מצארתי חן לפניו
ובקשר הידבר לפניו המלך וטובה אני בעניינו יכתב
להשיב את יהספרים מחששת המן בוגה מדרתא
האגני אשר כתוב לאבל את יהיירודים אשר
בכל מדינות המלך: וכי אייכחה אוכל וראיתי
ברעה אשר ימצא את עמי ואייכחה אוכל וראיתי
באבדן מולדתני: ויאמר המלך אחשורש
לאסתער המלכה ולמרדכי היהודי הפה בirty
המן נתתי לאסנהר ואתו תלו על העץ על אשר
שלוח ידו ביהודים ביהודים: חואתם בחכו עלי-
היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתרמו
בטבעת המלך כי כתוב אשר נכתוב בשם
המלך ונחרטום בטבעת המלך און להшиб: ויקראו
ספריה המלך בעריה היא בחדש השילishi והוא
חדש סיוון בשלושה ועשרים בז' יכתחב בכל אשר-
צוה מרדכי אל יהיירודים ואל האחשדרפנוי
והפחוט ושרי המדינות אשר מרדכו ועד כיש שבע
ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה בכתבה ועם
ועם כלשנו ואל יהיירודים בכתוב וככלשונם:
. וכתוב בשם המלך אחשורש ויחתרם בטבעת
המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסופים רכבי
הרbesch האחשדרנים בני הרמקים: ואשר נתן
המלך ליהודים אשר בכל עיר-עיר לתקהל
ולעמד על נפשם להשמיד ולהריג ולאבד ארץ
בל-חיל עם ומדינה הארץ אתם טף ונשים
ושללים לבוז: יביזם אחד בכל מדינות המלך
אחשורש בשלושה עשר לחוץ שנים עשר הוא

חָדֵש אַדְרֶר: «פְּתַשְׁגֹּן הַכְּתָב לְהַנִּתְןֵן דָּת בְּכָל־
מִדְיָנִית וּמִקְדִּינָה גָּלְיוֹ לְכָל־הָעָם וְלְהִוּת הַיְהוּדִים
הַיְהוּדִים עֲתוֹדִים עֲתִידִים לַיּוֹם הַהִיא לְהַנִּקְםָה
מַאֲיִכְתָּם: יְהִרְצִים רַקְבִּי הַרְלָכָשׁ הַאֲחַשְׁתְּרִינִים
צָאוּ מִבְּהָלִים וּרְחוֹפִים בְּדַרְכֵר הַמֶּלֶךְ וְדַרְתֵּ
נְתָנָה בְּשָׁוֹשָׁן הַבִּירָה: »^(ב) וּמַרְדָּכָי יָצָא
מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבְשׂ מִלְכָוֹת הַכָּלָת זָהָב וּשְׁטָרָת
זָהָב גְּדוֹלָה וּתְכִרֵּיךְ בֵּין אֶרְגָּמָן וְהָעִיר שְׁלִשָּׁן
צָהָלָה וּשְׁמָחָה: טַלְיָה אָמָס הִיְתָה אֹורָה וּשְׁמָחָה
וּשְׁשָׁן וַיָּקֹרֶב: יַוְכָּל־מִדְיָנִית וּמִדְיָנָה וַיַּכְלֵל־עִיר וּעִיר
מִקּוּם אֲשֶׁר דִּבְרָה הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ מִגְּעַן שְׁמָחָה וּשְׁשָׁן
לִיְהוּדִים מִשְׁתָּחָה וַיּוֹם טֻוב וּרְכִבִּים מִעַמִּי הָאָרֶץ
מִתְּהִדְלִים כִּינְפָל פְּחָד־הַיְהוּדִים עַלְיהֶם:

ט אַבְשָׁנִים עַשֶּׂר חָדֵש הַוְאִיחָדֵש אַדְרֶר בְּשְׁלוֹשָׁה
עַשֶּׂר יוֹם בָּמוֹ אֲשֶׁר־הַגִּיעַ דִּבְרֵיהַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ לְהַעֲשָׂות
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבָרוּ אַיִבָּי הַיְהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהָם
וּנְהַפּוֹךְ הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הַמֶּה בְּשָׁנָיהם:
בְּנַקְהָלוֹ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מִדְיָנָות הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁרוֹשׁ לְשִׁלְחָה יָד בְּמַבְקָשִׁי רַעַתְמָן וְאִישׁ לְאַעֲמָד
לְפָנֵיהֶם כִּינְפָל פְּחוֹדָם עַל־כָּל־הָעָם: וּכְלִשְׁרֵי
הַמִּדְיָנִית וְהַאֲחַשְׁדָרְפָנִים וְהַפְּחוֹת וּעַשִּׂי הַמֶּלֶאכָה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְשָׁאִים אֶת־יְהוּדִים כִּינְפָל פְּחָד־
מַרְדָּכָי עַלְיהֶם: יַכְיִגְזֹול מַרְדָּכָי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וּשְׁמֻעוֹהוֹלָן בְּכָל־הַמִּדְיָנִית כִּי־הָאִישׁ מַרְדָּכָי־וּלְזָן
וְגַדּוֹלָה: הַוִּיכּוֹ הַיְהוּדִים בְּכָל־אַיִבָּיִם
מִכְתִּיחָרֵב וְהַרְגֵּז אֶבְרָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשָׁנָיהם כְּרָצָנוּם:

וּבְשׁוֹן הַבִּרְכָה הַרְגֵן הַיְהוּדִים וְאֶבֶן חֲמֵשׁ
 מְאוֹת אַישׁ: פְּרָשָׁנָה
 וְאֶתְנוּ הַלְּפָנוֹן
 וְאֶתְנוּ אַסְפָּרָתָא:
 וְאֶתְנוּ פּוֹרָתָא
 וְאֶתְנוּ אַדְלָלָא:
 וְאֶתְנוּ אַרְידָרָתָא:
 וְאֶתְנוּ פְּרָמְשָׁתָא
 וְאֶתְנוּ אַרְיסָטָא:
 וְאֶתְנוּ אַרְדָּהָא:
 וְאֶתְנוּ וַיְהִיָּה:

בְּנֵי הַמִּן בְּנֵי הַמִּדְרָתָא צִדְרָה הַיְהוּדִים הַרְגֵן וּבְבָזָה
 לֹא שָׁלַחוּ אֶתְיִדָּם: יְאַבְיוֹם הַהּוּא בְּאָ מִסְפָּר
 הַהְרֹגִים בְּשׁוֹן הַבִּרְכָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: (ב) וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַפְּלָכָה בְּשׁוֹן הַבִּרְכָה הַרְגֵן
 הַיְהוּדִים וְאֶבֶן חֲמֵשׁ מְאוֹת אַישׁ וְאֶת עַשְׂרָת בְּנֵיהֶם
 בְּשָׁאָר מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ מֵהָ עָשָׂו וּמָה יְשַׁאֲלָתָךְ וַיַּעֲנָה
 לְךָ וּמָה יְבַקְשָׁתָךְ עוֹד וְתַעֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר אַסְטָר אָסִי
 עַל הַמֶּלֶךְ טֻוב יְפַתְּצָה גַּם מִתּוֹר לִיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹן
 לְעֹשֹׂות כְּדַת הַיּוֹם וְאֶת עַשְׂרָת בְּנֵיהֶם יַתְלִין
 עַל הַעַז: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשֹׂת כֵּן וַיַּנְתַּעַן דְּתָת
 בְּשׁוֹן וְאֶת עַשְׂרָת בְּנֵיהֶם תָּלִיא: וַיַּקְרְבָּו חַיהֲוִים
 הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עַשְׁר
 לְחִזְבָּשׂ אֶרְדָּר וַיַּהְגֵּן בְּשׁוֹן שֶׁלֶשׁ מְאוֹת אַישׁ וּבְבָזָה
 לֹא שָׁלַחוּ אֶתְיִדָּם: וַיַּאֲרַח הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת
 הַמֶּלֶךְ נַקְבָּלוּ וַיַּעֲמֹד עַל נִפְשָׁם וַיַּנְוֹת מַאֲכִילָּם וַיַּרְגֵּן

בשניהם חמישה ושבעים אלף ובכאה לא שלחו
את ירים: ביום שלישי עשר לחודש אדר ונוה
בארכעה עשר בז' ועשה אותו יום משתה ושמחה:
וחזרוים והיהודים אשר בושן נקלו בשלשה
עشر בז' ובארבעה עשר בז' ונוח בחמישה עשר בז'
עשה אותו יום משתה ושמחה: טעליכן היהודים
הפרויים הפרושים היישבים בערי הפרוזות עשים את
יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ו משתה ויום
טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: (ט) ויקחtab
מרדכי את יהודרים האלה וישלח ספרדים
אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש הקורובים והרחוקים: טלקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר
ואת يوم חמישה עשר בז' בכל שנה ונה: טכימים
אשר נחו בהם היהודים מאוביחם וחדיש אשר
נחפז בהם מיגון לשותה ומ אבל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו
ומנהנות לאכינוים: ותקבל היהודים את אשר-
החילו לעשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם:
טכבי חמן בז' חנוכה האגני צרל כל היהודים
חسب עלי היהודים לאברים והפיל פול הוא
הנורל להם ולאברם: והובאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב משבתו הרעה אשר חשב
על היהודים על ראשו ותלו אותו ואתי בנו על-
העין: טעליכן קראו לימים האלה פורים על-
שם הפור עליכן על כל דבר האנרת הזאת
ומה יראו עליכם וכבה ומה הגיע אליויהם: טקימנו וקבל

וְקִבְלוּה יְהוּדִים עַלְיהֶם וּעַל־זָרֻעָם וְעַל כָּל־
הַגְּלִילִים עַלְיָהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהִיוֹת עֲשֵׂים אֶת שְׁנִי
הַיָּמִים הָאֱלֹהִים כְּכַתְבָּם וּכְזָמָנוּם בְּכָל־שָׁנָה וּשָׁנָה:
כְּה וְהַיָּמִים הָאֱלֹהִים נַזְקְרִים וּנְעָשִׂים בְּכָל־זָהָר וְדָרוֹר
מִשְׁפָחָה וּמִשְׁפָחָה מִדִּינָה וּמִדִּינָה וְעִיר וּמִינִּי
הַפּוֹרִים הָאֱלֹהִים לֹא יַעֲבֹר מִתְּזִזְזָה הַיְהוּדִים וּזְקָרְם
לְאִיסּוֹף מִזְרָעָם: (ב) טוֹהַרְכָּתְבָּ אַסְתָּר הַמְלָכָה
בְּתַאֲכִיתִיל וּמְרַדְכִּי הַיְהוּדִי אַתְּכַלְלִתְקֹפָה לְקִים
אֶת אֱגָרָת הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְׁנִינָה: וַיַּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שָׁבָע וּשְׁוֹרִים וּמֵאוֹה מִדִּינָה
מִלְכּוֹת אֶחָדָרֶשׂ דָּבְרֵי שְׁלוֹם וְאָמָרָה: «לְקִים אָתָּה
יְמִי הַפּוֹרִים הָאֱלֹהִים בְּזָמִינֵיכֶם כַּאֲשֶׁר קִים עַלְיָהֶם
מְרַדְכִּי הַיְהוּדִי וְאַסְתָּר הַמְלָכָה וּכְאֲשֶׁר קִימָוּ עַל־
נְפָשָׁם וּעַל־זָרָעָם דָּבְרֵי הַצְמָות וּזְעַקְתָּם: » וּמְאָמָר
אַסְתָּר קִים דָּבְרֵי הַפּוֹרִים הָאֱלֹהִים וּנְכַתְּבָּ בְּסִפְרָה:

וְיִשְׁם הַמֶּלֶךְ אֶחָדָשׁ אֶחָדָרֶשׂ מִשְׁעָן מִשְׁעָן מִשְׁעָן
הַיָּם: וּכְלִמְעָשָׂה תִּקְפֹּו וְגַבּוּרָתוֹ וּפְרִישָׁת גַּדְלָת
מְרַדְכִּי אֲשֶׁר גַּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלְוֹא־הַם כְּחִוּבִים
עַל־סְפָר דָּבְרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ מְדִינָה וּפְרָסָה: «כִּי
מְרַדְכִּי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אֶחָדָרֶשׂ וְגַדּוֹל
לְיְהוּדִים וְרַצְיוֹן לְרַב אֲחֵיו דְּבָשׁ טֹב לְעַמּוֹ וְדָבֵר
שְׁלוֹם לְכָל־זָרָעָם: »

לאחר הקRIAה, בעל הקRIAה מברך ברכה זו ויכוין להוציא את השומעים ידי חובה וחם יתכוונו
לצאת ידי חובה בברכתה:

בְּחִזְקָה אֶתְתָּחַת יְהוָה֙, אֶל-הַשָּׁעֵן מִלְּדָבָר
חַעֲוִילָם, הַאֲלֵי תְּרֵבָה אֶת-זְרִיכָנוּ וְהַדְּרוֹן
אֶת-זְדִינָנוּ, וְהַנּוֹקֵם אֶת-גְּנֻקָּמָתָנוּ וְהַנְּפָרָע
לְנוּ מִצְרָיָנוּ, וְהַמְּשִׁלָּם נְמוּל לְכָל-אַוְויָבָי
נְפִשְׁנָנוּ. בְּרוּךְ אֶתְתָּחַת יְהוָה֙, הַנְּפָרָע לְעַמוֹ
יִשְׂרָאֵל מִכְּלָא-צְבִיהָם הַאֲלֵי חַמּוֹשִׁיעָן:

אחר כן אמרים:

אֶרְזָרָחָן. אֶרְזָרָחָן. אֶרְזָרָחָן.
כְּרִיךְ מְרִיךְיִ. כְּרִיךְ מְרִיךְיִ. כְּרִיךְ
מְרִיךְיִ.

אֶרְזָרָחָן שְׁשָׁ. אֶרְזָרָחָן שְׁשָׁ. אֶרְזָרָחָן שְׁשָׁ.
כְּרִיךְ אַסְתָּר. כְּרִיךְ אַסְתָּר. כְּרִיךְ
אַסְתָּר.

אֶרְזָרָחָן כָּל-חַרְשָׁעִים. אֶרְזָרָחָן כָּל-
חַרְשָׁעִים. אֶרְזָרָחָן כָּל-חַרְשָׁעִים.
כְּרִיךְיִם כָּל-יִשְׂרָאֵל. כְּרִיךְיִם כָּל-
יִשְׂרָאֵל. כְּרִיךְיִם כָּל-יִשְׂרָאֵל.
וְגַם תְּרִבּוֹנָה זְבוֹב לְטוֹב:

טוב שיאמר כל אדם לשם יהוד לפני קיום כל אחת ממצוות ים הפורים.

לשם יהוד לפני קיום מצוות "מתנות לאבינוים"

לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבינתא, ברחילו ורחלמו ורחלילן, ליחרא שם יוד ח"א באותיות וא"ז ח"א, ביהרא שלים (יהה) בשם כל ישראל, חרני בא לקים מצוות טהנות לאביזנים בטנו שתקנו פרדי כי ואסתר לשלח ביטים זה שתי מתקנות לשיין אבותינו (וישך הרה מסוד דראבא ליסוד דין), גם יישכו ח"ג מסוד דראבא לח"ת רנוק ומתקנת דנוק רדו עד ליסוד שבה) ברי לעשות נחת רוח לוייצרנו ולעשות רצון בוראנן, ולתקן שרש מצוזה זו בטקים עליון. ויעלה לפניך יונקה אדרשי אלחינו ואלחי אבותינו באלו פונתי בכל הכותנות הראיות לבון במצוות זו. ויהי נعم אדרני אלחינו עלינו ומעשה ידרינו בוננהו:

לשם יהוד לפני קיום מצוות "משלווח מנות"

לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבינתא, ברחילו ורחלמו ורחלילן, ליחרא שם יוד ח"א באותיות וא"ז ח"א, ביהרא שלים (יהה) בשם כל ישראל, חרני בא לקים מצוות זומשלוח פנות איש לרעהו בטנו שתקנו פרדי ואסתר לשלח ביטים זה שתי מתקנות לאיש אחר, ברי לעשות נחת רוח לוייצרנו ולעשות רצון בוראנן, ולתקן שרש מצוזה זו בטקים עליון. ויעלה לפניך יונקה אדרשי אלחינו ואלחי אבותינו באלו פונתי בכל הכותנות קראיות לבון במצוות זו. ויהי נעם אדרני אלחינו עלינו ומעשה ידרינו בוננהו:

לשם יהוד לפני קיום מצוות "סעודה פורים"

לשם יהוד קורשא בריך הוא ושבינתא, ברחילו ורחלמו ורחלילן, ליחרא שם יוד ח"א באותיות וא"ז ח"א, ביהרא שלים (יהה) בשם כל ישראל, חרני בא לקים מצוות סעודה פורים בטמא אל ומיטה בטנו שתקנו פרדי ואסתר לעשות ביטים זה, בטנו שבחובך: לעשות אותן ימי משחה ושתפה, ברי לעשות נחת רוח לוייצרנו ולעשות רצון בוראנן, ולתקן שרש מצוזה זו בטקים עליון. ויעלה לפניך יונקה אדרשי אלחינו ואלחי אבותינו באלו פונתי בכל הכותנות הראיות לבון במצוות זו. ויהי נעם אדרני אלחינו עלינו ומעשה ידרינו בוננהו:

מלכורייט

grafoflood.co.il